

Motion till riksdagen

1988/89:Jo211

av Lennart Brunander (c)

Uppodling av viss skogsmark

I den svenska jordbruksdebatten dominerar idag frågan om överskott och för stor produktion. Vi har för stor åkerareal sägs det. Vi måste plantera skog på ganska stora arealer sägs det också.

För egen del anser jag denna diskussion felaktig. Jordbruksmarken är en viktig naturresurs som vi har skyldighet att vara rädda om. Både vår egen försörjning och en beredskap mot omvärlden är tillräckliga motiv för att behålla i stort sett den åkerareal vi har idag. Inom vissa områden av vårt land finns lättflyktiga jordar, och här har framsynta odalmän planterat skog för att skydda den odlade jorden. Det är naturligt att även denna skog skall avverkas och föryngras, men det måste ske med omtanke och varsamhet så att inte hela den skyddande skogen blåser ner och förstörs efter en kalavverkning.

Frågan har aktualiserats när en markägare avverkat en sådan skog för att odla upp marken för jordbruksdrift. Berörda myndigheter, lantbruksnämnd, skogsvårdsstyrelse och naturvårdsenheten på länsstyrelsen har varit tveksamma men inte ansett sig ha möjlighet att hindra avverknigen.

Enligt min uppfattning borde man ha kunnat bedöma den påverkan på intilliggande mark som den ändrade markanvändningen får. En sådan bedömning gör man när tillåtelse att plantera igen åkermark skall ges. Regeringen bör ge lantbruksstyrelsen i uppdrag att se över den praxis som tillämpas vid sådana ärenden.

Man kan dessutom ha den synpunkten att det idag, med problem att avsätta alla jordbruksprodukter till ett rimligt pris, inte är lämpligt att odla upp skogsmark.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som
anförts i motionen om uppodling av viss skogsmark.

Stockholm den 19 januari 1989

Lennart Brunander (c)